

(FOU alm.del-Spørgsmål 195)

Spørgsmål nr. 195:

Hvad var den danske regerings holdning under drøftelserne ved NATO-forsvarsministtermødet 12. – 13. juni 2008 ang. forslaget om en trinvis hævelse af forsvarsbudgetterne i de nationer, der anvendte mindre end 2 % af BNP på forsvarsbudgettet, og hvad ville en sådan beslutning have af betydning for Danmark?

Svar:

Indledningsvis kan jeg oplyse, at jeg ikke tog ordet under drøftelsen af det pågældende forslag på NATO-forsvarsministtermødet 12. – 13. juni 2008, hvor der endvidere ikke blev truffet beslutninger herom. Det var ikke helt klart, hvad forslaget nøjagtigt gik ud på, da det blev fremlagt på et forsvarsministtermøde i margin af NATO topmødet i Bukarest 2008. Efterfølgende er det klarlagt, at forslaget vedrører en stigning på samlet 0,2 procentpoint over en 5-årig periode.

Med udgangspunkt i Danmarks forsvarsudgifter i 2007 og et uforandret bruttonationalprodukt på 2007-niveau, ville en eventuel forøgelse af forsvarsbudgettet med 0,2 procentpoint af Danmarks bruttonationalprodukt over en 5-årig periode medføre, at niveauet for det danske forsvarsbudget fra 2012 ville være hævet til ca. 25,3 mia. kr. (2007 priser) svarende til en stigning på ca. 3,4 mia. kr. i forhold til 2007.

Danmarks forsvarsudgifter målt i procent af bruttonationalproduktet er faldet de senere år fra ca. 1,60 % i 1999 til ca. 1,29 % i 2007. I 2007 var bruttonationalproduktet på ca. 1.696 mia. kr., mens forsvarsudgifterne var ca. 21,9 mia. kr., hvoraf ca. 14,4 % anvendtes på større materielinvesteringer.

Såfremt Danmark opfyldte NATO-målsætningen om, at forsvarsbudgettet skal være på 2 % af bruttonationalproduktet, ville forsvarsbudgettet i 2007 være på ca. 33,9 mia. kr. svarende til en forhøjelse med ca. 12 mia. kr. i forhold til 2007.

I tilknytning kan jeg oplyse, at NATO's stats- og regeringschefer flere gange i løbet af de seneste årtier har udstukket overordnede målsætninger og rammer for tilvejebringelse af kapabiliteter og transformationen af de militære strukturer, herunder forsvarsudgifternes størrelse og udvikling. Ligeledes har der i forbindelse med NATO's udvidelsesproces i 1990'erne været fokus på, hvorledes "de nye lande" lå i forhold til en 2 % målsætning.

Senest i kommunikéerne fra topmøderne i Riga 2006 og Bukarest 2008 opfordrede stats- og regeringscheferne de nationer, hvis forsvarsudgifter var faldende, til at standse faldet og stille efter at øge udgifterne i reelle tal.

Bl.a. på den baggrund har forsvarsministrene formuleret NATO-målsætningen om, at allierede, der anvender mindre end 2 %, bør standse den nedadgående udvikling i forsvarsudgifterne og stille efter at øge forsvarsudgifterne i reelle tal. Allierede, der anvender 2 % eller mere af bruttonationalproduktet på

forsvarsudgifter bør stige efter at fastholde niveauet. Endvidere skal det tilstræbes, at den andel af forsvarsbudgettet, der anvendes til større materielanskaffelser mindst skal udgøre 20 % af de samlede forsvarsudgifter.

I besvarelsen anvendes NATO's definition på forsvarsbudget, forsvarsudgifter samt bruttonationalprodukt.